

iDiL
iLKiN
iniş izni
LANDING CLEARANCE
12.12.2013 - 11.01.2014

Haz Limiti: Sonsuz

Evrim Altuğ

İdil İlkin, 'İniş İzni' başlığı altında sunulan çalışmalarında, öncelikle imgenin bünyesindeki patlayıcı karakteri ve ondan beslenen iç müziği inatla yoğurarak, onu empatik bir baş döndürücülük içinde hazmediyor. Bu ritmik düzenin görsel düzlemde yorum ve oluşumunda İlkin'in en önemli referans kaynağı ise, adı 1960'ların sonunda Philip Glass ile anılan 1936 doğumlu çağdaş Amerikalı besteci Steve Reich ve yapıtları.

İlkin, tümüyle ruhsal ve duysal bir hazza yönelik sanat anlayışını oluşturan bu sergiyi inşa etme sürecinde, görsel sanatlar ve müzik ile içinde eriyen büyük bileşimi, bereketli, dijital bir seramik çamuru gibi işleyebiliyor. Sanatçının yapıtlarında bir arada bulunan iki uç duygu da, iş birliği içinde gördüğümüz nezaket ve hiddet duygusu. Yine, bu sergi genelinde izlediğimiz, çoğu kanatlı ve hızlı, 'Süper Post-Modern' görüntülerde, bu topraklara da kalıcı izler bırakmış 'camaltı' ruhu da yatıyor. Diğer taraftan, ağırlıkla asetat kullanan İlkin, kendini, sanat tarihindeki 'Bütüncül sanat yapıtı' anlayışını taşıyan 'Gesamkunstwerk'i hatırlatırcasına, operadan antik sanatlarla, baleden ciltçiliğe pek çok dalda ifade edebilmeye de yatkın bir sanatçı kişiliğe sahip. Yine, onun elektronik resimleri üzerinden, kendisinin günümüz yaşantısının müziğini hem ti'ye, hem de ciddiye aldığını ileri sürmemiz mümkün olabiliyor.

Meraklıları için, isimleriyle uçak ve havaalanı adlarını, uçak gemileri veya deneysel uçak prototiplerini çağırıştırın, dijital kolajlarla müdahale edilmiş bu tekno - imaj dizisi, kendi kendini imlemeyi bırakıp, kendini yorumlama aşamasına geçmiş tınsal ve görsel ifade becerisiyle bizi etkiliyor. Bir süre sonra, dağınık iç uyumlarıyla gözleri 'sağır'laştıran bu resimlerin çoğunda, uçak pistleri ve uçak motorları veya onların flap ya da tekerleklerini seçmemiz zor olmuyor. Uçmaya, gitmeye, hızlanmaya yatkın bu resimlerin hepsi bir arada izlendiğinde, âmiyane tabiriyle insanı 'gazlayıcı', melankolik bir duysal efektin oluştuğunu söylemek de yanlış görünmüyor. Zaten aşırı tıkanmış, tükenmiş imajın 'içini görebilmek' üzere onu çeşitli dönüşüm süreçlerine maruz bırakan İlkin, hamurlaşan ve yer yer halılar, yer yer çiniler gibi kendi içinde çoğullaşan bu imge serisi ile, bazen hat, bazen ebru sanatına gocunmadan, zenginleşerek, özgürce 'uğruyor'.

İlkin'in sergisindeki, uçuşkan imgelerinde tecrübe ettiğimiz gibi yine 'içine girmek' suretiyle maruz kaldığımız akustik oto-portre düzenlemesi ise, gündelik izleyici ve dinleyicilerin beklentilerini zorlayacak, avangart bir ruha sahip. Sanatçının kendi sesinden 'Sen...' ile başlayan ifade biçimlerini iki kanallı bir karanlık yerleştirme olarak bize sunduğu bu bitimsiz çalışmada, günümüz insanının egosantrik davranış ve

yargılama eğiliminden, hem içindeki hem de dışındaki 'öteki'ne nasıl klişelerle baktığına dek pek çok detayı, bol hiciv duygusuyla bulmak mümkün olabiliyor. Kişisel ama örtülü, tiyatral ama edebî, akustik ama kimi yerde kakofonik bu sözlü performansın içeriğindeki cümlelerin temeli, bedenini bir enstrüman olarak varsayan ve kendisini izleyiciye karanlıkta açan sanatçının, üç günlük yazım sürecine uzanıyor.

Haz ve hız üzerine ruhsal ve duysal bir önerme alanı ortaya koyan 'İniş İzni' sergisiyle, imgeler seslere, sesler ise imgelere bir biçimde yankılarını sıçratıyor ve izleyici / dinleyici hem tekil hem de çoğul tanıklığı ile bu alan, eriyerek soyutlaşıyor ve böylece daha da sonsuzlaşıyor. Bu koşullarda sanatçının aldığı 'iniş izni'ne uyup uymamak ise, izleyici/ dinleyicilerin eserler ile arasında belirlediği haz limitine bağlı görünüyor.

Pleasure Limit: Infinite

Evrim Altuğ

In her works, presented under the title "Landing Clearance", İdil İlkin obstinately blends the explosive character of the image and the inner music it invigorates and internalizes it with an empathic overwhelm. The most significant reference point for İlkin in the interpretation and shaping of this rhythmic harmony on a visual context is the works of Steve Reich, a contemporary American composer, who was born in 1936 and is renowned for the ensemble he formed with Philip Glass.

In the process of building this exhibition that reflects an art view completely addressing to mental and sensory pleasure, İlkin works on this great combination of visual arts and music, shaping it like some fertile and digital ceramic clay. Meanwhile, in these works, we observe two "contradicting" and extreme feelings in collaboration: courtesy and fury. Again, in the Volant and rapid "Super Postmodern" images, found in the general atmosphere of this exhibition, there is a "claywork" spirit that has left permanent marks on this land. It should be noted that İlkin's frequent use of acetate reminds the Gesamtkunstwerk, which advocates the principle of "holistic/comprehensive artwork". Hence, the artist is prone to express herself in numerous art fields including opera, antique arts, ballet and even bookbinding. With reference to her electronic photographs we can safely argue that she both takes seriously and makes fun of the music of daily life today.

This series of techno-images, made through interventions of digital collages, which associate the prototypes of experimental aircrafts or aircraft carriers, airplanes and airport with their names and titles, impresses us with its visual and tonal narrative capability, which no longer intimates itself and has already gone into a phase of self-interpretation. After a while, in most of these photos that "deafen" the eyes with their disorganized internal harmony, it becomes easy for us to recognize the airfields and aircraft engines or their flaps and landing gears. When viewed all together, these photos, ready to fly, set off, gain velocity, it makes sense that they "wind you up", while instigating a melancholic feeling.

Exposing the already overchoked and worn out image to a series of transformation process, İlkin designs this image series using doughy and self-multiplied carpets and tiles and flies off at a tangent, enriching the works through "stopping by" calligraphy or sometimes marbling art, without taking any offence. Similar to the feeble images we experience in her exhibition, the acoustic 'self-portrait' we are exposed to through 'walking in', has, on the other hand, an avant-garde air that would challenge the expectations of daily viewers and audience. In this endless work, the artist presents a two-channelled

dark installation, with a statement she reads and directly addresses to the audience with sentences starting with "You...". Here, talking about the judgemental and egocentric nature of today's people and how we are actually full of cliché prejudices about the 'other' both in- and out of ourselves, Ilkin pours out many details with a sense of humor. The text in this oral performance, (which is personal yet subtle, theatrical yet narrative, acoustic yet sometimes cacophonous), is written in three days by the artist, who assumes her body as an instrument and opens herself to the viewer in darkness.

In the "Landing Clearance" exhibition that sets forth a mental and sensual proposition on pleasure and speed, the images somehow splash their reflections on sound and vice versa. With the single and multiple witnessing of the audience/viewer, this proposition melts down, becoming abstracted and thus strongly infinite. Under these circumstances, whether the 'prior permission' taken by the artist will be followed, apparently depends on the pleasure limit set between the audience/viewers and the works.

"İsimsiz 6", DIPTİK, 2013, KROMOJENİK BASKI, ALÜKOBOND ÜZERİNE DİASEC, (HERBİRİ) 80X120CM, 3+1 AP © GALERİST'in izniyle
"UNTITLED 6", DYPTIC, 2013, CHROMOGENIC PRINT, DİASEC, 80X120CM (EACH), 3+1 AP © Courtesy of GALERİST

"İsimsiz 6", DIPTİK, 2013, KROMOJENİK BASKI, ALÜKOBOND ÜZERİNE DİASEC, (HERBİRİ) 80X120CM, 3+1 AP © GALERİST'in izniyle
"UNTITLED 6", DYPTIC, 2013, CHROMOGENIC PRINT, DİASEC, 80X120CM (EACH), 3+1 AP © Courtesy of GALERİST

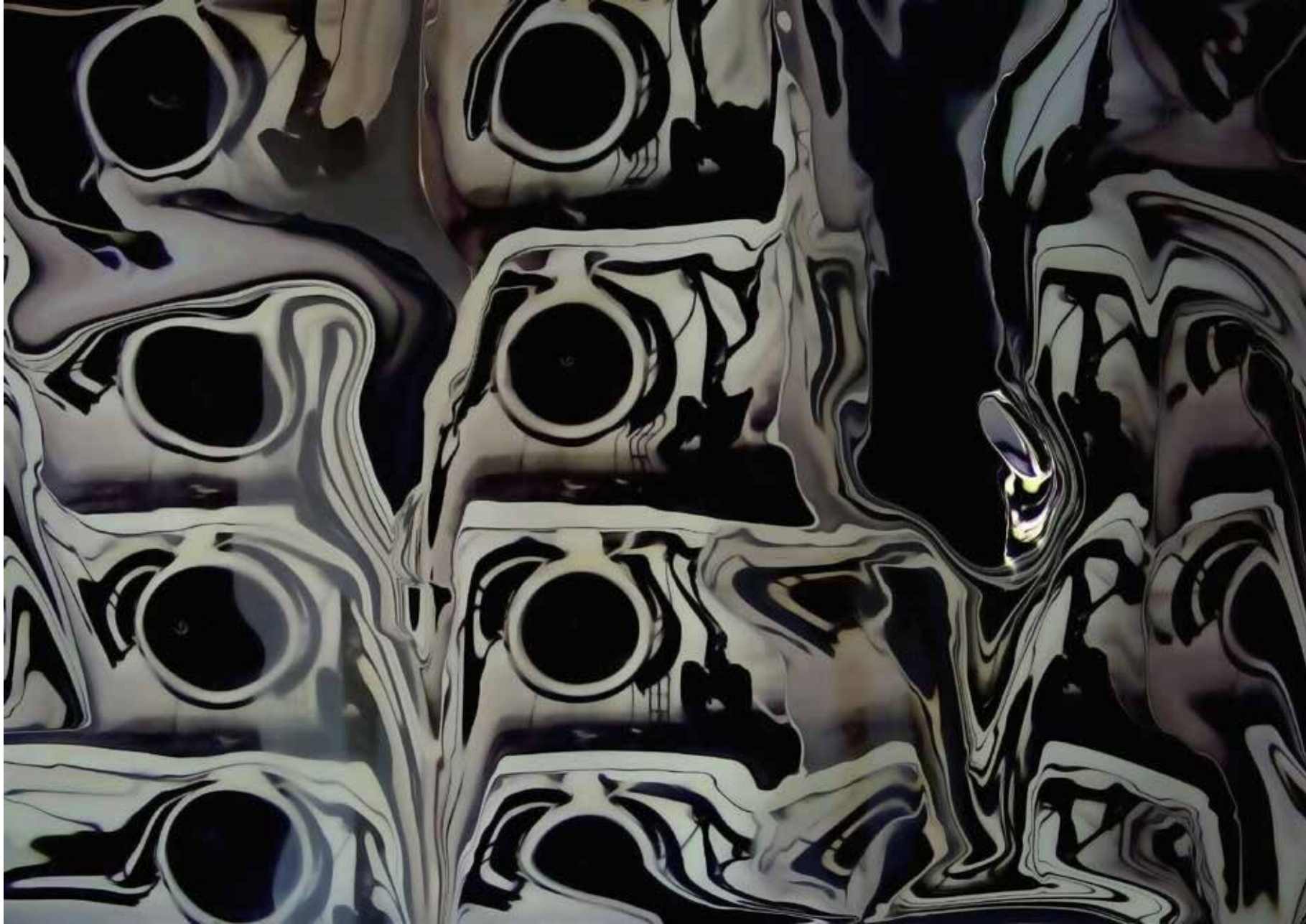
"MY HEART", 2012, KROMOJENİK BASKI, ALÜKOBOND ÜZERİNE DİASEC, 150X100CM, 3+1 AP © GALERİST'in izniyle
"MY HEART", 2012, CHROMOGENIC PRINT, DİASEC, 150X100CM, 3+1 AP © Courtesy of GALERİST

"İSİMSİZ 4", 2012, KROMOJENİK BASKI, ALÜKOBOND ÜZERİNE DİASEC, 100X192CM, 3+1 AP © GALERİST'in izniyle
"UNTITLED 4", 2012, CHROMOGENIC PRINT, DIASEC, 100X192CM, 3+1 AP © Courtesy of GALERIST

"İsimsiz 3", 2012, KROMOJENİK BASKI, ALÜKOBOND ÜZERİNE DİASEC, 110X165CM, 3+1 AP © GALERİST'in izniyle
"UNTITLED 3", 2012, CHROMOGENIC PRINT, DİASEC, 110X165CM, 3+1 AP © Courtesy of GALERİST

"İSİMSİZ 8", 2010, KROMOJENİK BASKI, ALÜKOBOND ÜZERİNE DIASEC, 84X120CM, 3+1 AP © GALERİST'in izniyle
"UNTITLED 8", 2010, CHROMOGENIC PRINT, DIASEC, 84X120CM, 3+1 AP © Courtesy of GALERİST

"JUNGLE", DİPTİK, 2013, KROMOJENİK BASKI, ALÜKOBOND ÜZERİNE DİASEC, (HERBİRİ) 100X150CM, 3+1 AP © GALERİST'in izniyle
"JUNGLE", DİPTİK, 2013, CHROMOGENIC PRINT, DIASEC, 100X150CM (EACH), 3+1 AP © Courtesy of GALERİST

"JUNGLE", DİPTİK, 2013, KROMOJENİK BASKI, ALÜKOBOND ÜZERİNE DİASEC, (HERBİRİ) 100X150CM, 3+1 AP © GALERİST'in izniyle
"JUNGLE", DİPTİK, 2013, CHROMOGENIC PRINT, DIASEC, 100X150CM (EACH), 3+1 AP © Courtesy of GALERİST

Biography / Biyografi

İdil İlkin

Chelsea College of Art and Design'dan Güzel Sanatlar Yüksek Lisans derecesini alan İdil İlkin, kolajlarında tıpkı ses gibi tekrarlayan elemanlar arasında bir ritim ve döngüsellik yaratmakta, enstrüman olarak insan vücudu üzerine düşünmekte, kendi sesiyle deneysel çalışmalar yapmaktadır. Sanatçının büyük ebatlı foto kolajları özellikle minimal müzik, hat, ebru, halı ve çinilerden etkilenmektedir. İlkin, geleneksel İslam sanatı veya Minimal müzik'te de karşılaştığımız birbirini tekrarlayan motiflerle kitle iletişim araçlarının ve ekonomik döngülerin dayattığı yaşam tarzları ve tüketim alışkanlıkları üzerine düşünmektedir. Süre giden bakma, gözlemlene, inanma, itaat ve taklit etme süreçleri onu ritim, tekrar, yankı ve yansıma hakkında düşündürmektedir. İlkin'in işlerinde, görüntüler birçok düzlemde organize edilip tanımlandıkları için kompozisyonlar hem zaman hem de boyut seviyesinde ayrı olarak ele alınabilirken, akıcı anamorfik şekiller dijital müdahaleler sayesinde görüş açısına girip çıkmakta; böylece resim, fotoğraf ve baskının dinamik bir sentezi elde edilmektedir. İlkin İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

İlkin is a graduate of Chelsea College of Art and Design in London with a Master of Fine Arts. In İlkin's collages there is rhythm and cyclicalness with the organization of fragments that repeat like sounds. As part of her research İlkin explores the human body as a musical instrument and creates experimental compositions with her own voice. İlkin's large scale photo collages are mainly influenced by minimal music, calligraphy, marbling, rugs and tiles. She creates repetitive patterns as in traditional Islamic Arts or in Minimalist Music. İlkin's compositions are characterized by the consumption habits, the life style imposed by mass media and economic cycles that dictate us to be a part of it. The on-going act of looking, observing, believing, obeying and imitating urges her to think of rhythm, repetition, echo and reflection. In her works the images are organized and defined on multiple planes allowing the compositions to be read in terms of both time and space. With digital interference the fluid anamorphic forms flow in and out of the visual field, resulting in a dynamic synthesis of painting, photography and print. İlkin currently lives and works in Istanbul.

Çeviri
Translator
Zeynep Güden

Yayınlayan
Published by
GALERIST
Meşrutiyet Caddesi, 67/1
Tepebaşı/İstanbul
www.galerist.com.tr

Baskı
Printed by
Ofset Yapımevi
Şair Sokak 4,
34410 Kağıthane İstanbul
T. (212) 295 86 01
F. (212) 295 64 55

©2013
500 kopya / copies

Bu katalog İdil İlkin'in 12.12.2013-11.01.2014 tarihleri arasında Galerist Tepebaşı'nda gerçekleşen 'İniş İzni' isimli sergisi nedeniyle yayınlanmıştır. Tüm yayınhakları saklıdır.

This catalogue has been published on the occasion of İdil İlkin's exhibition 'Landing Clearance' at Galerist Tepebaşı between 12.12.2013-11.01.2014. All rights reserved.

GALERIST